

Bemærkninger til de ærede Medlemmer, der har talt før mig. Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen mente, at Udgifterne for Cyklister til Anskaffelse af det saakaldte Kattøje vilde blive alt for store. Denne Mening kan jeg ikke dele; der er ikke Tale om noget kostbart Apparat, ikke om en Lygte, der skal være tændt, kun om et lille Blinkapparat, der kaster en Refleks, i det Øjeblik Lyset fra Lanterner og Lygter rammer det, saa at Føreren af det efterfølgende Køretøj, af hvad Art det saa er, bliver opmærksom paa, at der er et Køretøj forude. Det er et overmaade nyttigt og billigt Apparat, som jeg meget haaber, vi kan faa indført ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen sagde om Cyklerne, at man muligvis om Sommeren kunde fritage dem for at føre Lygter. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Netop i Sommernætter ser man, naar man køre med Motorkøretøj paa Landevejen en Masse Skygger fra Træer og andre Genstande, som kan forvirre en. Naar man kan vide, at alt, hvad man møder paa selve Vejbanen, skal føre Lygte, er vi kommet ganske vidt frem i Retning af at befri Motorkøretøjernes Førere for den Ængstelse, som griber mange, naar de kører om Aftenen eller Natten. Hvis der saa trods Lovens Paabud færdes Køretøjer uden Lygte, maa disse tage Skade for Hjemgæld.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen om, at man ved Fordeelingen af de Beløb, der indkommer ved denne Lov, maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Kommuner, der ligger umiddelbart op til store Byer, f. Eks. Frederiksberg og Gentofte, faar Andel deri, idet der paaføres saadanne Gennemkørselskommuner uforholdsmæssigt store Udgifter ved, at Køretøjer fra Storbyen passerer deres Omraade paa lange Udflugter.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte sig om Hastighedsmaalere og haabede paa, at disse skulde kunne, jeg havde nær sagt, overflødiggere Politiet. Saadanne Maaalere skal selvfølgelig kontrolleres af og til, men jeg er bange for, at en saadan Hastighedsmaaler i alle de Tilfælde, hvor den virkelig skulde kunne anklage sin Bruger, vil være i Uorden. Vi kan ikke forlange, at en Chauffør ikke til enhver Tid skal have Adgang til at se, hvor stærkt hans Vogn kører. Han maa altsaa have et Speedometer paa sin Vogn. Lad os tænke os, at han har det og er paa en jævn Vejbane, hvor der ikke er nogen som helst Hindring,

men at han ikke er ganske opmærksom. Naar han saa ser, at hans Vogn er 3—4 km Hastighed over den tilladte, vil jeg tænke mig, at denne Mand saa snart som muligt vil faa Mekanismen i sin Hastighedsmaaler bragt i Uorden. Man kan tænke sig en Vejsten fare op paa det Tandhjul, der skal føre Speedometret rundt, og der er overhovedet mangfoldige Maader, hvorpaa et saadant sindrigt Apparat kan komme i Uorden i det Øjeblik, Chaufføren bliver opmærksom paa, at der er sket noget galt. Men havde man en saadan virkelig Hastighedsmaaler og en sikkert virkende Kilometermåler, ser jeg ikke rettere end, at man maatte bruge det som Skattemaalere. Derved vilde man komme ind paa den eneste retfærdige Maade at beskatte paa, nemlig at der skal betales Skat af den tilbagelagte Distance.

Jeg nærer i allerhøjeste Grad Tvivl om, at dette Lovforslag økonomisk set vil opfylde de Forventninger, som den højtærede Justitsminister nærer. Jeg er selv i det Tilfælde foruden en Varevogn ogsaa at have en Personvogn, og skal denne Lov føres ud i Livet, er jeg ganske klar over, at saa snart jeg kan realisere min Personvogn, vil jeg gøre det og herefter henvende mig til en Vognmand. Alene for, hvad jeg sparer i Skat, — det er for mit Vedkommende ca. 600 Kr. — kan jeg køre adskillige Ture hos Vognmanden. Hankører nemlig for en billig Skat, han betaler kun 5 Kr. pr. Hestekraft. Dertil kommer saa almindelige Udgifter til Benzin, Olie, Gummi o. s. v. Jeg tror, at dette Lovforslag, hvis det gennemføres i denne Skikkelse, vil sætte en Masse Vogne ud af Funktion.

Jeg skal nævne et Eksempel paa, hvor tilbøjelig man er til at mene, at en Chauffør har kørt for hastigt, et Tilfælde, jeg overværede ude paa Strandvejen ved Emiliekilde. En Varevogn kom kørende, og der blev fra Publikum hylet op om, at den paa-gældende Chauffør kørte ganske uforsvarligt. Selv virkelig fornuftige Mennesker, Mænd, som man har Grund til at stole paa, erklærede, at han kørte om Hjørnet med 60—70 km Fart. Senere blev det imidlertid oplyst, at Vognen ikke under nogen Form kunde gaa over 35 km i Timen! Hvor kan man saa tro paa saadanne Øjenvidners Udsagn, som erklærer, at Vognen har kørt med 70 km Fart? Man skal være meget varsom med at ville afgøre noget om en Vogns Fart, naar der ikke er mekaniske Indretninger paa Vognen, som kan konstatere Farten. Der er Masser af smaa Vogne, som